

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 5C/69/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613212927
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Szököl
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2013:6613212927.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudcom JUDr. Jurajom Szököлом v právnej veci žalobkyne Z. Q., K. XX.XX.XXXX, I. O. O. XXXX/XX, J., občianska Slovenskej republiky, zastúpená advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár s.r.o., Ludová 14, 040 11 Košice, adresa na doručovanie Nerudová 14, 040 01 Košice proti žalovanému Rapid life, životná poisťovňa a.s., IČO: 31 690 904, so sídlom Garbiarska 2, 040 71 Košice, zastúpený JUDr. Danielom Blyšťanom, advokátom, adresa na doručovanie, Rastislavova 68, 040 01 Košice v konaní o zrušenie rozsudku rozhodcovského súdu a o odklad o vykonateľnosti rozsudku rozhodcovského súdu takto

rozhodol:

z r u š u j e sa rozsudok rozhodcovského súdu Arbitrážny súd Košice, Alžbetina 41, 040 01 Košice, IČO: 44 325 452 zo dňa 19.01.2012, vydaný v konaní vedenom pod sp.zn. 3C/2301/2012.

Odkladá sa vykonateľnosť tohto rozsudku rozhodcovského súdu do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Okresnom súde Lučenec, sp.zn. 5C/69/2013.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi na náhrade trov konania na účet jej právneho zástupcu 1 053,22 eura v lehote 3-och dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na súdnom poplatku na účet Okresného súdu Lučenec 331,50 eura v lehote 3-och dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa podanou žalobou sa domáhala voči žalovanému zrušenia rozsudku rozhodcovského súdu Arbitrážny súd Košice, Alžbetina 41, Košice zo dňa 19.01.2012, sp.zn. 3C/2301/2012, ako aj odloženia vykonateľnosti tohto rozsudku rozhodcovského súdu na tom skutkovom základe, že dňa 28.07.2008 uzavrela so žalovaným poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, pričom k zrušeniu poisťnej zmluvy došlo dňa 29.06.2009. Následne žalovaný návrhom na začatie konania o zaplatenie 166,52 eura a návrhom na splátkový kalendár zo dňa 02.01.2012 podanom na Arbitrážnom súde Košice, Alžbetina ul. č. 41 si uplatnil voči žalobkyňi pohľadávku vo výške 166,52 eura a prísl., ktorá suma mala zodpovedať nákladom žalovaného vynaloženým na uzavretie poistenia. Rozsudkom rozhodcovského súdu zo dňa 19.01.2012 sp.zn. 3C/2301/2012, ktorý žalobkyňa prevzala dňa 01.07.2013 bolo jej, ako spotrebiteľovi uložené zaplatiť žalovanému sumu 166,52 eura a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,00 eura.

Žalobkyňa podanou žalobou sa domáhala voči žalovanému zrušenia označeného rozsudku rozhodcovského súdu z dôvodov podľa § 40 ods. 1, písm. c) a písm. j) Zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Poukázala na ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka Zák.č. 40/1964 Zb. v znení zmien a doplnkov (ďalej len OZ), z ktorého vyplýva, že za neprijateľné podmienky

uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Žalobkyňa, ako spotrebiteľ a osoba, ktorá chcela uzavrieť poisťnú zmluvu postupujúc na základe pokynov a v dobrej viere podpísala všetky predložené dokumenty. Nebola poučená čomu všetkému sa zaväzuje podpísaním Všeobecných poisťných podmienok. Nešlo pritom o individuálne dojednanú rozhodcovskú doložku tak, ako to vyžaduje pre jej platnosť Občiansky zákonník. Žalobkyňa takto popierala platnosť rozhodcovskej zmluvy v súlade s § 40 ods. 1, písm. c), Zák.č. 244/2002 Z.z.

Ďalej sa domáhala zrušenia rozsudku rozhodcovského súdu z dôvodov podľa § 40, ods. 1, písm. j) Zák.č. 244/2002 Z.z., nakoľko pri rozhodovaní mali byť porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa tým, že uzavretím rozhodcovskej doložky došlo k zhoršeniu postavenia žalobkyne, ako spotrebiteľa, bez tejto rozhodcovskej doložky, by žalovaný mohol uplatniť svoj nárok voči žalobkyňi súdnou cestou na miestne príslušnom súde v obvode jej bydliska, čo by bolo pre žalobkyňu výhodnejšie. Zmluvu žalobkyňa nemohla ovplyvniť, nakoľko zmluva bola vopred predformulovaná, predložená na podpis. Ďalej rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe štatútu a procesných pravidiel, ktoré neboli žalobkyňi známe a nebola o ich obsahu informovaná. Nemala možnosť voľby iného súdu, ani rozhodcu, čo ešte zvýraznilo jej nevýhodné postavenie. Konanie pred rozhodcovským súdom je pre žalobkyňu, ako spotrebiteľa prísnejšie, nakoľko je daná kratšia lehota na podanie odporu a to lehota 5 dní od doručenia rozsudku, ďalej na odpor sa prihlíada len, ak bol zaplatený súdny poplatok. V konaní sú vysoké poplatky a neexistuje možnosť oslobodenia od platenia poplatkov.

V priebehu súdneho konania žalobkyňa doplnila dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku pre porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. K porušeniu právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa malo dôjsť tým, že rozhodcovský súd ju zaviazal na plnenie vyplývajúce z neprijateľnej zmluvnej podmienky obsiahnutej v bode 7A, časť XVII. Všeobecných poisťných podmienok, podľa ktorej je s uzavretím poisťnej zmluvy pri jej vzniku spojený osobitný provízny náklad v podobe úhrady odmeny za sprostredkovanie poisťnej zmluvy medzi poisťovňou a poisťníkom, ktorý uhrádza poisťovňa. Podpisom poisťnej zmluvy vzniká poisťovní osobitná pohľadávka voči poisťníkovi vo výške vyplatenej províznej odmeny za sprostredkovanie príslušnej poisťnej zmluvy, ktorá sa vyporiada po ukončení poisťného vzťahu zápočtom voči odkúpnej hodnote, ak je vytvorená, alebo poisťnému plneniu. Ak odkúpna hodnota pri ukončení poisťného vzťahu vytvorená nebola, pohľadávka sa stáva splatnou dňom ukončenia poisťného vzťahu a poisťovňa je oprávnená voči poisťníkovi ju uplatniť podľa zásad dohodnutých vo všeobecných poisťných podmienkach pred rozhodcovským súdom. Žalobkyňa pritom trvala na tom, že nemala možnosť oboznámiť sa s týmto ustanovením všeobecných poisťných podmienok, ale čo je podstatné, výška a samotná existencia tohto záväzku jej bola oznámená až doručením rozhodcovského rozsudku. Táto okolnosť spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takýto právny úkon je neplatný aj s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Poukázala taktiež na ustanovenie § 37 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Žalovaný trval na tom, že Okresný súd Lučenec nie je miestne príslušným súdom na konanie v prejednávanej veci, pretože v súlade s § 88 ods.2 O.s.p. posledná veta pred bodkočiarkou, príslušným je súd v mieste rozhodcovského konania, ktoré sa nachádza v obvode Okresného súdu Košice I. Žalobkyňa pritom v tomto konaní nie je v postavení spotrebiteľa domáhajúceho sa svojich práv podľa osobitných predpisov a preto nespĺňa podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2, písm. z) a zák.č. 71/1992 Zb. v znení zmien a doplnkov. Vo veci samej žiadal žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietnuť lebo tvrdenia žalobkyne o neplatnosti rozhodcovskej doložky sú nepravdivé. Rozhodcovská doložka bola medzi žalobkyňou a žalovaným dojednaná individuálne, nie je preto neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve a je teda platná. Na konci tlačiva všeobecných poisťných podmienok oddelene od ostatného textu všeobecných poisťných podmienok (ďalej VPP) sa nachádzajú tzv. osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 k poisťnej zmluve č. 4475600006. Pod textom osobitných zmluvných dojednaní sa nachádza podpis účastníkov zmluvy vyjadrujúci súhlas s osobitnými dojednaniami t.j. s rozhodcovskou doložkou. Žalobkyňa podľa vlastnej vôle mohla a nemusela osobitne podpísať rozhodcovskú doložku uvedenú v osobitných zmluvných dojednaniach. Všeobecné poisťné podmienky obsahujú rad ustanovení, ktoré sa na konkrétny poisťný vzťah vzťahujú len vtedy, ak tak

určuje poisťnú zmluvu, alebo iné zmluvné dojednania. Poistník síce podpisuje súvislý text VPP, ako celok, ale nie všetky ustanovenia VPP poistníka zaväzujú. VPP totiž upravujú množstvo ustanovení, ktoré sa stávajú obsahom poisťného vzťahu iba vtedy, ak tak uvádza a konkretizuje poisťná zmluva. V prejednávanej príhode však došlo k samostatnému podpisu žalobkyne pod osobitnými zmluvnými dojednaniaми. Ak pripojila svoj ďalší podpis pod osobitné zmluvné dojednania, ktorých obsahom je rozhodcovská doložka odkazujúca na časť 15 poisťných podmienok, ovplyvnila tým obsah poisťného vzťahu tak, že jeho súčasťou sa stala aj rozhodcovská doložka, ktorou je právne viazaná. Žalobkyňa takto individuálne a nad rámec podpisu pod súvislým textom poisťných podmienok prejavila svoju vôľu byť viazaná rozhodcovskou doložkou. Navyše žalobkyňa osobitné dojednania mohla prijať, alebo aj neprijať, mala teda dve alternatívy. Dodatkom č. 2 zo dňa 15.12.2008 (bod 7, časť 17, ods.11b) ku všeobecným poisťným podmienkam bola daná dodatočná možnosť po uzavretí poisťnej zmluvy ovplyvniť dohodu o rozhodcovskom konaní tak, že rozhodcovské konanie bolo možné odmietnuť bez toho, aby takýmto výkonom práva bola akokoľvek dotknutý zvyšok poisťného vzťahu.

Tretí subjekt nezávislý od zmluvných strán poisťnej zmluvy tzv. viazaný finančný agent je povinný pred uzavretím poistenia bez účasti poisťovne informovať poistníka, t.j. spotrebiteľa o podstatných okolnostiach poisťného vzťahu. Podpisom listiny záznamu o potrebách a požiadavkách klienta žalobkyňa potvrdila, že mu boli o jej poisťnom vzťahu poskytnuté odborné informácie zo strany finančného agenta. Žalobkyňa nežiadala žiadne doplňujúce informácie a vysvetlenia o veci uzatvoreného poistenia, preto žalovaný sa oprávnenne domnieva, že žalobkyňa vstúpila do zmluvného vzťahu na základe informácií o ktorých písomne prehlásila, že jej boli poskytnuté, resp. sa s nimi oboznámila.

Žalobkyňa súhlasila so znením rozhodcovskej doložky a teda aj keby rozhodcovská doložka založila nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, nebol by súd oprávnený ju skúmať a to v súlade s ustanovením § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka. Hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán nezakladá samotné dojednanie rozhodcovskej doložky, pretože ani zákon použitie rozhodcovskej zmluvy v spotrebiteľských zmluvách nezakazuje.

Rokovací poriadok príslušného rozhodcovského súdu, ktorý bol riadne publikovaný vo Vestníku, pokiaľ ide o procesné postavenie žalobkyne, túto v porovnaní so žalovaným dokonca procesne zvýhodňuje a to napr. oslobodením od súdnych poplatkov, či možnosťou voľby miesta rozhodcovského konania v obvode bydliska žalobkyne. Rozhodcovský súd riešil aj otázku platného uzavretia rozhodcovskej doložky a v rámci plnenia tejto povinnosti nijako neporušil právne predpisy na ochranu spotrebiteľa a nepriznal žalovanému neoprávnené nároky. Pokiaľ žalobkyňa nebola oboznámená s procesnými pravidlami konania na rozhodcovskom súde touto námietkou nie je naplnený žiadny z dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku tak, ako navrhuje žalobkyňa. V súvislosti s tvrdením žalobkyne, že konanie pred rozhodcovským súdom je pre spotrebiteľa prísnejšie a nevýhodnejšie žalovaný uviedol, že pokiaľ ide o dĺžku procesnej lehoty na podanie opravného prostriedku Občiansky súdny poriadok neposkytuje spotrebiteľom žiadnu výnimku, resp. ochranu poskytnutím osobitnej ochrany na podávanie opravných prostriedkov. Lehota na podávanie opravných prostriedkov je stanovená všeobecne pre všetkých účastníkov konania. Konanie pred rozhodcovským súdom prebehlo v súlade s rokovacím poriadkom rozhodcovského súdu, ktorý je v súlade so zákonom o rozhodcovskom konaní. Zásada ústnosti nie je ani v občianskom súdnom konaní absolútna, t.j. existujú výnimky, kedy sa táto zásada neuplatní, napr. v konaní o vydanie platobného rozkazu. Navyše zásada ústnosti nie je v Občianskom súdnom poriadku zakotvená na osobitnú ochranu spotrebiteľa, ale všeobecne na ochranu práv účastníkov konania. Z tohto dôvodu by aj prípadné porušenie zásady ústnosti nebolo možné považovať na porušenie práv spotrebiteľa.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, právneho zástupcu žalovaného, svedkyne P. W., konštatovaním obsahu písomnej žaloby, poisťnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX G. P. XX.XX.XXXX, Všeobecných poisťných podmienok a osobitného zmluvného dojednania č. 01/2007 a dodatku č. 2 zo dňa 15.12.2008, spisu sp.zn. 3C/2031/2012 Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, Košice a dospel k týmto skutkovým a právnym záverom. Dňa 28.07.2008 žalobkyňa a žalovaný uzavreli poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú Všeobecné poisťné podmienky žalovaného, vrátane osobitného zmluvného dojednania č. 01/2007 k tejto poisťnej zmluve. Za žalovaného konal, ako finančný agent a poisťnú zmluvu podpísal E. Q., otec žalobkyne. Výška poisťnej sumy bola stanovená pre prípad kritických chorôb 100 000,- Sk a výška poisťného 408,- Sk mesačne. Poistenie bolo dojednané na poisťnú dobu 25 rokov so začiatkom poistenia dňa 29.07.2008 a s určením konca poistenia dňa 29.07.2033.

Listina so Všeobecnými poisťovacími podmienkami žalovaného je podpísaná žalobkyňou a ďalej nasledujú osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 k poisťovnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, ktoré sú opäť podpísané žalobkyňou a E. Q. konajúcim za žalovaného.

Podľa bodu 1. Osobitných zmluvných dojednaní, zmluvné strany sa v súlade s čl. 9 ods. 1, prvá veta, druhej časti VPP dohodli, že poistenie zanikne aj tak, ak poistné za ďalšie poistné obdobie nebude uhradené do dvoch mesiacov od jeho splatnosti; túto lehotu možno písomnou dohodou predĺžiť. Poistenie zanikne uplynutím tejto lehoty. To isté platí ak bola zaplatená len časť poistného.

V bode 2. Osobitných zmluvných dojednaní sa konštatuje, že poisťník (poistený) a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojim podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa na miesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle 15-tej časti týchto VPP. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany, ako rozhodcovskú doložku.

Po ukončení poisťovného vzťahu medzi účastníkmi konania žalovaný návrhom na začatie konania z 02.01.2012 podanom na arbitrážnom súde v Košiciach dňa 04.01.2012 sa domáhal voči žalobkyňi zaplata sumy 166,52 eura s návrhom na splátkový kalendár. Z odôvodnenia návrhu na začatie konania vyplýva, že podľa časti 17 ods. 7a príslušných všeobecných poisťovacích podmienok vzniká podpisom poisťovnej zmluvy žalovanému v právnom postavení žalobcu v uvedenom konaní osobitná pohľadávka voči žalovanej, ktorá zodpovedá nákladom poisťovne vynaloženým na uzavretie poistenia. Žalobcovi vzniká voči žalovanej pohľadávka a tomu zodpovedajúci vznikol žalovanej voči žalobcovi dlh vo výške 166,52 eura (čl.17).

Z rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice na Alžbetinej 41, v Košiciach zo dňa 19.01.2012 sp.zn. 3C/2301/2012 vyplýva, že žalobkyňa bola zaviazaná zaplatiť žalovanému peňažnú sumu vo výške 166,52 eura a trovy rozhodcovského konania 276,- eur na účet žalovaného a v lehote 5 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku, alebo aby v tej istej lehote podala odpor na súde, ktorý rozhodcovský rozsudok vydal (čl.52-54).

Žalobkyňa prevzala rozsudok rozhodcovského súdu dňa 01.07.2013 (čl.55) a podala žalobu na súde o zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku dňa 10.07.2013.

Súd skúmal otázku svojej miestnej príslušnosti na konanie o žalobe žalobkyne.

Z ustanovenia § 88 ods.2, veta posledná O.s.p. na konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku je však vždy príslušný súd, v ktorého obvode sa nachádza miesto rozhodcovského konania; ak je navrhovateľom spotrebiteľ, je na konanie príslušný súd v obvode, ktorého má bydlisko.

Ide o výlučnú miestnu príslušnosť, pričom Občiansky súdny poriadok v § 88 ods.1 a 2 taxatívnym spôsobom vypočítava konania a uvádza pri každom z nich súd, ktorý je miestne príslušný na konanie. Priamo zo zákona je vylúčená všeobecná miestna príslušnosť a tiež aj osobitná miestna príslušnosť daná na výber. Výlučnosť spočíva v tom, že žiaden iný súd okrem toho, ktorý je stanovený v zákone nie je príslušný na konanie. Vychádzajúc zo skutkového stavu tvrdeného žalobkyňou v žalobe, ako aj z právnej argumentácie oboch účastníkov konania súd nemal pochybnosti o tom, že ide o súdny spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy a žalobkyňa vystupuje v konaní ako spotrebiteľ.

Podľa § 40 ods. 1, písm. c) Zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy.

Podľa § 40 ods. 1, písm. j) citovaného zákona o rozhodcovskom konaní účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 41 ods. 1 citovaného zákona žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Žalobkyňa podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na miestne príslušnom súde a v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku.

V súlade s podanou žalobou súd zameral dokazovanie na zistenie, či žalobkyňa dôvodne popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy.

Z bodu 1. časť 15 Všeobecných poisťných podmienok žalovaného, poisťovňa a poisťník sa dohodli, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom.

Podľa bodu 2. citovanej časti VPP, pokiaľ poisťovňa nepoverí osobitnú právnickú osobu zriadením, alebo výberom špecializovaného stáleho rozhodcovského súdu, resp. nezriadi stály rozhodcovský súd, bude rozhodcovský súd vytvorený podľa potreby od prípadu k prípadu troma fyzickými osobami poverenými na výkon rozhodcu zo strany poisťovne. Svoj výslovný bezvýhradný a neodvolateľný súhlas s týmto vyjadruje poisťník podpisom týchto VPP.

Podľa bodu 5. citovanej časti VPP rozhodnutie rozhodcovského súdu v spore je rozhodnutím konečným a nemožno ho preskúmať iným rozhodcom, alebo rozhodcovským súdom. Dôvody, pre ktoré možno žiadať obnovu konania podľa osobitného zákona nie sú dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku (čl.75-76).

Osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 (čl.76) v bode 2. Obsahujú dohodu účastníkov poisťnej zmluvy o tom, že sa podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle 15-tej časti týchto VPP.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka Zák.č. 40/1964 Zb. v znení platnom ku dňu podpísania poisťnej zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 cit. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods.3 cit. zák. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 cit. zák. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 cit. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.2 cit. zák. za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods.3 cit. zák. ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4, písm. r) cit. zák. za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 cit. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Vyhodnotením právneho statusu účastníkov konania do okamihu uzavretia poisťnej zmluvy, ako aj predmetu právnych vzťahov, ktoré medzi nimi vznikli uzavretím tejto poisťnej zmluvy je potrebné konštatovať, že ide o spotrebiteľskú zmluvu uzavretú v súlade s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Opäť je potrebné zdôrazniť znenie 15-tej časti druhého bodu Všeobecných poisťných podmienok žalovaného, podľa ktorého pokiaľ poisťovňa nepoverí osobitnú právnickú osobu zriadením, alebo výberom špecializovaného stáleho rozhodcovského súdu, resp. nezriadi stály rozhodcovský súd, bude rozhodcovský súd vytvorený podľa potreby od prípadu k prípadu troma fyzickými osobami poverenými na výkon rozhodcu zo strany poisťovne.

Citované ustanovenie Všeobecných poisťných podmienok žalovaného, ktoré okrem iného dáva žalovanému možnosť vytvoriť si rozhodcovský súd troma fyzickými osobami podľa vlastného výberu, je potrebné považovať za ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne, ako spotrebiteľa.

Citované ustanovenie VPP žalovaného zároveň vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Táto okolnosť je kvalifikovaná ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 4, písm. r) Občianskeho zákonníka.

V bode 2. osobitných zmluvných dojednaní č. 01/2007 zo dňa 28.07.2008 účastníci zmluvy mali opäť vylúčiť súdne konanie, ako spôsob riešenia akýchkoľvek sporov medzi nimi.

Z výpovedí žalobkyne aj svedkyne P. W. (čl.151) jednoznačne vyplýva, že pri uzavieraní poisťných zmlúv v skutočnosti s klientmi, ako spotrebiteľmi neboli dojednávané žiadne zmluvné dojednania a ako sprostredkovateľky poistenia nemali vedomosti o obsahu pojmu rozhodcovská doložka. Pokiaľ sa pripravovali na výkon práce sprostredkovateľky poistenia tzv. viazaného finančného agenta, školenia si organizovali len medzi sebou a ich obsahom bolo zdôraznenie podpísať poisťnú zmluvu a k nej patriace prílohy na každom vyznačenom mieste.

Žalovaný nepreukázal, že osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 dohodnuté so žalobkyňou boli dojednané individuálne. Preukázať túto okolnosť je povinnosťou žalovaného, ako dodávateľa (§53 ods.3 OZ).

Zakotvenie dvoch bodov osobitných zmluvných dojednaní na listine všeobecných poisťných podmienok žalovaného ešte neznamená, že medzi účastníkmi zmluvy skutočne došlo k rokovaniu o otázke rozhodcovskej doložky a že došlo k vytvoreniu súhlasného stanoviska. Práve naopak vykonaným dokazovaním bolo spochybnené individuálne dojednanie osobitných zmluvných dojednaní č. 01/2007 účastníkmi konania.

Žalobkyňa uzavrela zmluvu o sprostredkovaní poistenia zo žalovaným dňa 11.10.2007 s tým, že bude poskytovať svoje sprostredkovateľské služby podľa tejto zmluvy a podľa pravidiel, inštrukcií, nariadení tak, ako ich vydá žalovaný. Žalobkyňa síce mala možnosť oboznámiť sa s obsahom Všeobecných poisťných podmienok, ako aj s obsahom osobitných dojednaní, avšak nevedela o možnosti ovplyvniť obsah VPP a osobitných dojednaní, lebo aj v rámci výkonu práce sprostredkovateľky poistenia bola vedená k tomu, že k platnosti uzavretej poisťnej zmluvy sa vyžaduje, aby boli klientom podpísané všetky listiny na miestach označených na podpis.

Skúmaním otázky okolností za ktorých bola vo VPP žalovaného a v osobitných dojednaniach zakotvená rozhodcovská doložka, súd dospel k záveru o nekalom charaktere tejto zmluvnej podmienky. Z čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, nekalá zmluvná podmienka nezaväzuje spotrebiteľa. Žalobkyňa nemohla mať žiaden záujem

na tom, aby jej prípadné sporné vzťahy so žalovaným neprejednával súd všeobecnej sústavy súdov, ale rozhodcovský súd, prípadne fyzické osoby podľa výberu žalovaného.

Ďalej je potrebné poukázať na to, že Smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve. Súdny dvor dokonca považuje ochranu spotrebiteľa podľa čl. 6 Smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na roveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku a to v záujme vyššej kvality života.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavky dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods.2 Smernice, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Keď predajca, alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa Prílohy Smernice k podmienkam uvedeným v čl. 3 ods. 3 k zoznamu podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé, patrí neposkytnúť spotrebiteľovi právo, alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu, alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom, alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah malo spočívať na inej zmluvnej strane (príloha ods. 1, písm. q).

Podľa rozsudku Európskeho súdneho dvora vo veci Oceáno Grupo Editoriál z 27.06.2000, C-240/1998 až C-244/98, ZD.s I-4941 a systém ochrany zavedený Smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom, alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky pripravené vopred predajcom, alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah.

Ako bolo konštatované na listine, ktorá obsahuje Všeobecné poisťné podmienky sa nachádzajú osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 podpísané účastníkmi poisťného zmluvného vzťahu (čl.76).

Podľa Dodatku č. 2 k Všeobecným poisťným podmienkam z 21.05.2007 zo dňa 15.12.2008 Zmluvné strany sa dohodli na nižšie v tomto odseku uvedenom v osobitnom spôsobe individuálneho ovplyvnenia obsahu poisťného vzťahu zo strany poisťníka. Dojednanie tohto článku (XV. časť) môže poisťník v lehote 30 dní od podpisu poisťnej zmluvy zo strany poisťníka individuálne odmietnuť bez toho, aby tým bol dotknutý, alebo akýmkoľvek spôsobom podmienený zvyšok poisťného vzťahu a iné dojednania týchto poisťných podmienok. Odmietnutie rozhodcovského konania vykoná poisťník písomne. Písomný prejav vôle poisťníka o odmietnutí rozhodcovského konania musí byť poisťovní doručený najneskôr v 30-ty deň od podpisu poisťnej zmluvy poisťníkom. Tento Dodatok č. 2 k Všeobecným poisťným podmienkam je platný a účinný od 15.12.2008 (čl.78).

Dodatok č. 2 k Všeobecným poisťným podmienkam nebol žalobkyňou podpísaný, avšak podľa tvrdenia žalovaného ide o listinu verejne prístupnú a žalobkyňa preto nič nebránilo sa s obsahom tohto dodatku oboznámiť.

Súd dospel k záveru, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v XV. časti Všeobecných poisťných podmienok a v Osobitných zmluvných dojednaniach č. 1/2007 a Dodatku č. 2 k Všeobecným poisťným podmienkam zo dňa 21.05.2007 s účinnosťou od 15.12.2008 nebola dojednaná platne, ide o nekalú podmienku v spotrebiteľskej zmluve.

Pod Osobitnými zmluvnými dojedaniami č. 01/2007 sa síce nachádzajú podpisy oboch účastníkov konania, avšak rozhodcovskú doložku nie je možné ani tak považovať za individuálne dojednanú. V prípade rozhodcovského konania ide o právny inštitút, občanom bez právnického vzdelania väčšinou neznámy a uplatňovaný len v nepatrnom rozsahu, pritom však s ďalekosiahlymi procesnými dôsledkami. Žalobkyni pri podpisovaní poisťnej zmluvy ani neskôr nebola poskytnutá žiadna informácia ohľadne významu a následkoch dojednaní rozhodcovskej doložky. Poskytnutie takejto informácie, ani v najmenšom rozsahu sa nemohlo uskutočniť vzhľadom k tomu, že ani sprostredkovatelia poistenia nemali vedomosti o obsahu tohto pojmu, ako vyplýva z výpovede žalobkyne, ako aj vypočutej svedkyne. Pokiaľ sprostredkovatelia poistenie konajúci za žalovaného sa aj zúčastnili školení, ich obsahom bolo najmä zdôraznenie povinnosti podpísať v zmluve a v prílohách miesta určené na podpis. Žalobkyňa, hoci sama bola sprostredkovateľkou poistenia, takto sa neoboznámila s obsahom pojmu rozhodcovská doložka a rozhodcovské konanie.

O tom, že k podpísaniu poisťnej zmluvy žalobkyňou, Všeobecných poisťných podmienok, ako aj Osobitného zmluvného dojednaní č. 01/2007 by došlo za iných okolností žalovaný nepredložil súdu dôkazy.

Podľa § 4 ods. 8 Zák.č. 250/2007 Z.z. predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Z XV.časti Všeobecných poisťných podmienok žalovaného vyplýva jeho jednoznačná dominancia pre kreovanie, alebo výberu špecializovaného stáleho rozhodcovského súdu, pri určení rozsahu sporných právnych vzťahov medzi účastníkmi konania, o ktorých bude rozhodcovský orgán rozhodovať, v konštatovaní, že rozhodnutie rozhodcovského súdu v spore je rozhodnutím konečným a nemožno ho preskúmavať iným rozhodcom, alebo rozhodcovským súdom. Žalobkyňa sa pritom nachádzala v stave právnej neistoty najmä v otázke, kde bude mať sídlo rozhodcovský súd, aké bude jeho zloženie.

V priebehu konania nebola preukázaná jediná okolnosť, ktorá by odôvodňovala výhodnosť uvedeného spôsobu riešenia sporných vzťahov medzi účastníkmi zmluvy z hľadiska žalobkyne oproti konaniu pred súdmi všeobecnej sústavy súdov podľa Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa teda nemala žiaden dôvod rozhodcovskú doložku podpisovať. Podpisom rozhodcovskej doložky práve naopak jej procesné postavenie sa stalo neistým, najmä čo sa týka miesta rozhodcovského súdu personálneho zloženia, ako aj procesných predpisov, ktoré bude rozhodcovský súd vo svojej činnosti uplatňovať.

Z týchto dôvodov je potrebné považovať konanie žalovaného pri dojednaní rozhodcovskej doložky v samotných Všeobecných poisťných podmienkach, ako aj osobitných zmluvných dojednaní č. 01/2007 a Dodatku č. 2 k Všeobecným poisťným podmienkam za konanie v rozpore s dobrými mravmi, ako to má na mysli ustanovenie § 4 ods. 8 Zák.č. 250/2007 Z.z.

Zároveň tým došlo k naplneniu zákonných dôvodov na podanie žaloby podľa § 40 ods. 1, písm. c) Zák.č. 244/2002 Z.z., z dôvodu popierania platnosti rozhodcovskej zmluvy.

Podľa § 43 ods. 1 cit. zákona ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa § 43 ods. 2 cit. zákona ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti. Rozhodcovia zúčastnení na zrušenom rozhodcovskom rozsudku sú z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčení. Ak sa účastníci konania nedohodnú inak, budú noví rozhodcovia ustanovení podľa § 8.

Vzhľadom na odlišné právne následky zrušenia rozhodcovského súdu podľa § 40, písm. c) cit. zákona, alebo z iného dôvodu podľa § 40 ods. 1 cit. zákona, súd ďalej neskúmal otázku, či pri uzavieraní poisťnej zmluvy účastníkmi konania boli porušené Všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv

spotrebiteľa podľa § 40 ods. 1, písm. j) cit. zákona. Je zrejmé, že o ďalších dôvodoch na podanie žaloby, podľa žaloby žalobkyne sa bude rozhodovať po zrušení rozhodcovského rozsudku v rámci pokračovania v konaní súdom.

Súd takto zrušil rozsudok rozhodcovského súdu Arbitrážny súd Košice, Alžbetina 41, Košice, IČO: 44 325 452 z 19.01.2012 sp.zn. 3C/2301/2012 z dôvodu podľa § 40 ods. 1, písm. c) Zák.č. 244/2002 Z.z. .

Súd zároveň dospel k záveru, že žalobný návrh žalobkyne presne a jednoznačne vymedzuje predmet konania a z písomnej žaloby vyplývajú aj dôvody, pre ktoré žalobkyňa žiada zrušiť rozhodcovský rozsudok rozhodcovského súdu. Preto nebolo potrebné priamo v žalobnom návrhu uviesť dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku.

Žalovaný trval na tom, že podľa smernice sú poisťné zmluvy spomedzi spotrebiteľských zmlúv výnimočné v tom, že niektoré zmluvné podmienky dohodnuté medzi poisťovňou a spotrebiteľom ovplyvňujú kalkuláciu poisťného plateného spotrebiteľom, pričom takéto ustanovenia sú potom spod predmetu úpravy smernice vylúčené. Medzi takého ustanovenia patrí aj dohoda o rozhodcovskom konaní a ustanovenia týkajúce sa provízie finančných agentov.

Z doslovného znenia 19-teho odôvodnenia Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 však taký záver nevyplýva. Z 19-teho odôvodnenia Smernice vyplýva, že na jej účely sa hodnotenie nekalého charakteru netýka podmienok, ktoré popisujú hlavný predmet zmluvy, ani vzťah kvalita a cena tovaru, alebo dodávaných služieb. Hlavný predmet Zmluvy a vzťah cena a kvalita môže byť napriek tomu braný do úvahy pri hodnotení primeranosti ostatných podmienok. Ďalej zámerom je medzi iným, aby poisťné zmluvy, ktorých podmienky definujú, alebo popisujú poisťné riziko a zodpovednosť poisťovateľa, neboli podriadené takémuto hodnoteniu, pokiaľ sa tieto obmedzenia neberú do úvahy pri výpočte poisťného plateného spotrebiteľom.

Z uvedeného teda vyplýva, že pri poisťných zmluvách vzťah kvality a ceny dodaných služieb nemôžu byť predmetom hodnotenia nekalého charakteru zmluvných podmienok. Z citovaného odôvodnenia smernice nie je možné vyvodiť záver, že by posudzovanie platnosti rozhodcovskej doložky bolo vylúčené z právnej úpravy obsiahnutej v Smernici 93/13/EHS v prípade, že dodávateľom je poisťovňa.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. na základe úspešnosti v konaní.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Trovy konania na strane žalobkyne, ako úspešnej účastníčky konania spočívajú v trovách jej právneho zastúpenia nasledovne:

6 úkonov právnej služby á 67,88 eura, nakoľko základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 60,07 eura a režijný paušál 7,81 eura, spolu 67,88 eura za 6 úkonov právnej služby potom 407,28 eura. Za úkony právnej služby je potrebné považovať prípravu a prevzatie zastúpenia, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vyjadrenie žalobcu k písomnému stanovisku žalovaného, ďalej trikrát účasť na pojednávaní v dňoch 11.10.2013, 25.10.2013, 16.12.2013.

Strata času v súvislosti s účasťou právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní dňa 11.10.2013 predstavuje 2 hod. 12 min., ako cesta z Košíc do Lučenca a späť a takú istú hodnotu pri späťcestnej ceste z Lučenca do Košíc.

Strata času za účelom účasti na pojednávaní v dňoch 25.10.2013 a 16.12.2013 predstavuje taktiež vždy 2 hod. 12 min. jedna cesta Košice - Lučenec. Vychádzajúc z každej začatej polhodiny po 13,01 eura, potom strata času predstavuje 390,30 eura.

Cestovné v súvislosti s účasťou právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní na Okresnom súde Lučenec dňa 11.10.2013 predstavuje sumu 76,71 eura nasledovne: Pri prekonaní vzdialenosti 308 km pri spotrebe pohonných hmôt 6,20 l na 100 km a pri cene pohonných hmôt 1,589 eura a pri paušálnej náhrade 0,183 eura za každý km, cestovné náhrady predstavujú sumu 76,71 eura.

Pri rovnakom spôsobe výpočtu cestovného v súvislosti s účasťou právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaníach na Okresnom súde Lučenec v dňoch 25.10.2013 a 16.12.2013 s prihladením na nepatrnú zmenu ceny pohonných hmôt cestovné za deň 25.10.2013 predstavuje 84,80 eura a dňa 16.12.2013 sumu 84,13 eura.

Takto žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňu na náhrade trov jej právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcu sumu 1 053,22 eura.

Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala v rámci náhrady trov konania zaviazať žalovaného na zaplatenie ďalších dvoch úkonov právnej služby, vykonaných jej právnym zástupcom a to vyjadrenie žalobkyne k vyjadreniu žalovaného z 22.10.2013 a vyjadrenie žalobkyne k vyjadreniu žalovaného z 28.11.2013 nevznikli k tomu dôvody. Označené vyjadrenia neboli podané na základe výzvy súdu a ich predloženie súdu nebolo nevyhnutné v záujme úspechu v konaní. Súd ich preto nepovažoval za účelne vynaložené trovy konania.

Takto vyúčtovaná odmena právneho zástupcu žalobkyne je v súlade s ustanovením § 111 ods. 1 , písm. a), § 17 ods.1, § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. .

Žalobkyňa je oslobodená od súdnych poplatkov v súlade s § 4 ods. 2 , písm. z), a) Zák.č. 71/1992 Zb. v znení zmien a doplnkov.

Podľa § 2 ods. 2 , veta prvá Zák.č. 71/1992 Zb. , ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok, alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Súdny poplatok podľa pol. 3, písm. c) cit. zákona predstavuje 331,50 eura a túto sumu je žalovaný povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Lučenec.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Dr.Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej , možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vchádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods.1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo aj také dôvody neexistovali,
- j) je odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.